

tægtsfængsle den pågældende under henvisning til en særlig bestyrket mistanke.

Det foreslås derfor, at der i de tilfælde, hvor fristen for en varetægtsfængsling udløber under domsforhandlingen, skal varetægtsfængslingen automatisk fortsætte, indtil dommen er afsagt. Tiltalte kan dog, når den frist for varetægtsfængslingen, der blev fastsat forud for domsforhandlingens begyndelse, udløber, anmode om ophævelse af foranstaltningen.

Hvis tiltalte anmoder om ophævelse af foranstaltningen, foreslås det, at retten inden 7 dage skal tage stilling til anmodningen. Er der i denne forbindelse spørgsmål om varetægtsfængsling på grund af særlig bestyrket mistanke mod den pågældende, skal afgørelsen træffes af en dommer eller - i landsretten - en afdeling, der ikke deltager i domsforhandlingen.

På denne måde vil de foreslåede regler sikre, at der i disse situationer ikke kan rejses tvivl om dommernes upartiskhed under den videre behandling af sagen, samtidig med at de praktiske vanskeligheder, der er forbundet med ordningen, er forsøgt begrænset mest muligt.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag, der skal tjene til en forbedret beskyttelse af vidner på grundlag af rapporten om vidnebeskyttelse fra juni 1998. De fleste forslag i rapporten kan gennemføres administrativt. Lovforslaget omfatter en enkelt lovændring, hvorefter retten inden domsforhandlingen kan træffe afgørelse om dørlukning, referatforbud, navneforbud og om, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne afgiver forklaring. Herudover vil der blive fremsat et ændringsforslag til det allerede fremsatte lovforslag om styrkelse af samarbejdet mellem retterne og pressen (nr. L 78 af 5. november 1998) med henblik på at gøre det muligt at nedlægge navneforbud af hensyn til vidners beskyttelse.

Lovforslaget indeholder også et forslag om en ændring af reglerne om vidneudelukkelse for præster, så de - ud over præster fra folkekirken

og de anerkendte trossamfund - også kommer til at omfatte præster fra andre trossamfund. I det omfang der ikke er tale om en præst i et anerkendt trossamfund eller et trossamfund med vielsesbemyndigelse, er det afgørende, om Kirkeministeriet i anden anledning har taget stilling til, at der er tale om et egentligt trossamfund, der opfylder de betingelser, der i praksis er opstillet for at få vielsesbemyndigelse.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag til en ændring af retsplejelovens regler om bevisførelse i højesteretssager. Forslaget, der er baseret på et forslag fra Højesteret, indebærer, at afhøring af parter og vidner m.fl. i civile sager ved Højesteret kan foretages af en dommerfuldmægtig i Højesteret. Efter de gældende bestemmelser skal sådanne afhøringer foretages ved en subsidiær afhøring ved en byret eller Sø- og Handelsretten.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til en ændring af retsplejelovens regler om adgangen til at klage over anklagemyndighedens sagsbehandling. Formålet med ændringen er at udvide det almindelige to-instansprincip for afgørelser om strafforfølgning til også at omfatte klager over afgørelser om aktindsigt. Ændringen har sammenhæng med en netop gennemført ændring af Justitsministeriets og anklagemyndighedens administrative praksis, hvorefter to-instansprincippet nu også finder anvendelse på klager over sagsbehandlingsfejl (formalitetsspørgsmål).

Baggrunden for, at lovforslaget først fremsættes nu, er, at det blev besluttet, at lovforslaget om isolation også skulle indeholde en række andre ændringer af retsplejeloven.

Jeg har fuld forståelse for, hvis Folketinget ikke færdigbehandler lovforslaget før sommerferien. I så fald vil lovforslaget blive genfremsat til efteråret.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Det Høje Tings velvillige behandling.